

חַת־ת לַיּוֹם שְׁנִי פְּרִשֶׁת חֻקֹּת ד' תמוז, ה'תשפ"ה

מְקֻדָּשׁ לְמַעַן בְּטַחֲוֹן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תָּמִיד עֵינֵי ה' אֵלֶיךָ בָּה"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִשׁ / שְׁנֵי עִם רִשִּׁי

כַּעַת נִלְמַד אִיךָ מִשְׁתַּמְשִׁים בְּאִפְר הַפֶּרָה הָאֲדָמָה וּמֵה קָרָה כְּשֶׁמְרִים נִפְטָרָה.

אַחֲרֵי שֶׁמַּעֲרַבִּים אֶת הָאִפְר עִם מֵים (כְּמוֹ שֶׁלְּמַדְנוּ אֶתְמוֹל) אָדָם טָהוֹר לּוֹקַח עֲנָף שֶׁל שִׁיחַ אֲזוּב, וְטוֹבֵל אוֹתוֹ בְּמֵים מַעֲרָבִים בְּאִפְר. הוּא מִזֶּה אֶת הַמֵּים עַל הָאֲנָשִׁים הַטְּמֵאִים, וְגַם עַל כָּל דָּבָר אֲחֵר שֶׁנִּטְמָא בְּאִשׁוֹר נִפְטָר אָדָם.

כָּפִי שֶׁאֲמַרְנוּ מִזִּים בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מֵאֵז שֶׁנִּטְמָאוּ. הָאָדָם שֶׁטְמֵא הוֹלֵךְ לְמִקְוֶה וְנִהְיָה טָהוֹר בְּאוֹתוֹ לֵילָה.

אָבֵל אִם מִיִּשְׁהוּ שֶׁאֵינָנו טְמֵא נוֹגֵעַ בְּמֵים, הוּא נִטְמָא עַד הַלֵּילָה. אִם הוּא נוֹשֵׂא כְּמוֹת אִפְר שֶׁמִּסְפִּיקָה לְהַזִּית עַל אָדָם אֲחֵר, גַּם הַבְּגָדִים שֶׁלוֹ נִטְמָאִים עַד שֶׁיִּטְבַּל בְּמִקְוֶה וְתִשְׁקַע הַשֶּׁמֶשׁ - עַד הַלֵּילָה.

לּוֹמְדִים גַּם שֶׁאִם אָדָם נוֹגֵעַ בְּאָדָם אֲחֵר שֶׁטְמֵא לְמַת, הוּא נֶעֱשֶׂה אִף הוּא טְמֵא, אָבֵל לֹא בְּטְמֵאִת מַת. הוּא לֹא צָרִיךְ שִׁיזוֹ עָלָיו מֵהָאִפְר שֶׁל הַפֶּרָה הָאֲדָמָה, הוּא רַק צָרִיךְ לְטַבֵּל בְּמִקְוֶה וּלְחַכּוֹת עַד אַחֲרֵי שִׁקִּיעַת הַחֲמָה.

רִשִּׁי מִסְבִּיר שֶׁפֶּרָה אֲדוּמָה מְסִיעַת לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה עַל חֲטָא הָעֵגֶל. הוּא מְסַבֵּיר פְּרָטִים שׁוֹנִים בְּמִצְוֶה שְׁתוּאָמִים לַעֲבֹרָה שֶׁל חֲטָא הָעֵגֶל וְלִכְּנֹן מְסִיעִים לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְשׁוּבָה בְּתִשְׁבּוּבָה.

כַּעַת מְסַפֶּרֶת הַתּוֹרָה עַל פְּטִירָתָהּ שֶׁל מֵרִים בִּי נִיסָן, שָׁנָה לִפְנֵי שְׁבַע יִשְׂרָאֵל נִכְנְסוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. בְּאִשׁוֹר מֵרִים נִפְטָרָה, הַבָּאָר שֶׁנִּהְגָּה לְהִיּוֹת עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבָּר בְּזִכְוִתָּהּ, הַסְתַּלְקָה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִתְלוֹנְנוּ.

מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן הִתְפַּלְּלוּ לַה' שֶׁיִּתֵּן לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל מֵים.

תְּהִלִּים / יוֹם ד' לַחֲדָשׁ פְּרָקִים כ"ג- כ"ח

בְּתִהִלִּים שֶׁל הַיּוֹם יֵשׁ פֶּרֶק אוֹתוֹ אוֹמְרִים בְּתַפְלַת שְׁחִירִית בִּימֵי רִאשׁוֹן - שִׁיר שֶׁל יוֹם.

חלק מהפסוקים בפרק מדברים על הפעם בה הלך שלמה המלך להביא את ארון הברית לקדש הקדשים שבבית המקדש. שלמה בקש מהשערים שיפתחו "שאו שערים ראשיכם". על מלים אלו ישנו שיר ששרים חלקים ממנו פעמים, לא סתם חוזרים על המלים. המלים האלה כתבות פעמים בפרק.

"מצודת דוד" - שמפרש פסוקים מנ"ך (ואומרים שהרביים אהבו את הפרוש שלו) כותב שיש כאן רמז, שתי הפעמים שכתוב "שאו שערים ראשיכם" רומזים לשתי הפעמים שהשכינה שורה בבית המקדש, בבית המקדש הראשון, ובבית המקדש השלישי.

(בגלל שבבית המקדש השני, השכינה של ה' לא שרתה כמו בבית הראשון או כמו שתהיה בבית השלישי).

תניא / שער היחוד והאמונה פרק י"א (ד' תמוז שנה פשוטה)

אשרינו שאנו יהודים! ה' נתן לנו את השפה הקדושה ביותר, לשון הקדש. ה' נתן לנו 22 אותיות כדי לומר את כל המלים בשפה הקדושה הזו. לכל אחת מהן ישנו צליל שונה ומיוחד באשר הוגים אותם, ומראה מיוחד באשר כותבים אותם.

אותיות אלו עוזרות לנו לומר את מה שמרגישים או חושבים בשכל ובמדות. ה' גם השתמש באותיות מיוחדות אלו כדי להביע את השכל והמדות שלו ולברא את העולם.

הצורות והצלילים השונים של האותיות מראים לנו כיצד כל דבר שה' ברא הוא באפן מיוחד משל עצמו.

היום יום / ד' תמוז

היום לומדים על הכח המיוחד שנתן לנו בשליחות.

אם חסיד מניח את כל הכחות במלוי השליחות שלו, ה' נותן לו הצלחה מיוחדת.

אפילו אם זו עיר גדולה, שצריך בה כחות רבים ומיוחדים, ה' עוזר לו בזכות אבות, ולכן אפילו שליח אחד יכול להפוך את כל העיר.

ספר המצוות / מצות לא תעשה מ"ב, עשה ר"י, לא תעשה ר"א

היום לומדים מצוה אחרונה בנושא כלאים, הדברים שלא מערבים יחד.

המצוה היום, **מצות לא תעשה מ"ב** היא על כלאי הבגד - שעטנז. אסור ללבוש בגד שנעשה מצמר ופשתן מערבים יחד.

מתחילים היום סדרה חדשה של הלכות על מתנות לעניים. לומדים על כך בשתי מצוות היום, אלו חלקים מהשדה מותרים לעניים - מצות פאה.

מצות עשה ר"י - מצוה להשאיר פנה בשדה או עצים עבור העניים שיוכלו לקחת משם אוכל.

מצות לא תעשה ר"א - אסור שלא להותיר כזו פנה - פאה בשדה.

רמב"ם / הלכות פלאים פרקים ט', י' - מתנות עניים פרק א'

ברמב"ם היום לומדים את ההלכות האחרונות בנושא פלאים ומתחילים סדרת הלכות חדשה - מתנות עניים.

פרק ט'- אסור להכריח סוגים שונים של בהמות להנשא אחת לשניה. אפשר רק שכבש וכבשה ינשאו, ויהיו להם טלאים קטנים. אסור להשיא אותם לעזים שיולדו להם יצורי פלאים.

אסור לגרם לשני סוגי בהמות לעבד יחד לשאת משא או מחרשה או כל דבר אחר. אסור אפלו לשבת על עגלה אותה נושאים שני סוגים שונים של בעלי חיים, בגלל שהדבר גורם להם לשאת את העגלה. אבל מתר לאדם לעזר לבהמה לשאת את העגלה. אנשים אינם בהמות.

פרק י'- בפרק הזה לומדים הלכות פלאים בבגדים - שעטנז, שעטנז הפונה ערוב של צמר ופשתן יחד. בכל דרך בה מערבבים אותם - על ידי תפירה יחד, הכנת בד מצמר ופשתן או אפלו תפירת חוט אחד של צמר לתוך יריעת בד פשתן, הכל אסור. אבל זה בסדר ללבוש חגורת פשתן מעל בגדי צמר, כיון שאינם ארוגים יחד.

שעטנז איננו רק בבגד. אם הדבר נוגע בעור הגוף או מחמם, גם הוא נאסר. לכן סדינים, מגבות, ספות רכות - גם בהם אסור שיהיה שעטנז.

ישנם שני מקרים יוצאי דופן בהם לובשים שעטנז - ציצית מצמר היא שעטנז (הבגד מצמר והחוטים מפשתן) ובגדי הכהנים הם שעטנז. אבל מתר ללבש אותם רק במהלך קיום המצוה.

כעת מתחילים סדרה חדשה של הלכות על מתנות עניים.

נלמד על כף 13 מצוות בעשרת הפרקים הבאים.

פרק א'- הרמב"ם מונה את עשרת המצוות (לכל מצוה יש מצוות עשה ומצוות לא תעשה).

1-2 לקט - משאירים לעניים בשדות תבואה

3-6 פרט ועוללות - משאירים לעניים בפרם.

7-20 פאה ושכחה - שמשאירים לעניים בכל השדות, הכרמים והפרדסים.

נלמד עוד על מצוות אלו בחמשת הפרקים הראשונים של הלכות מתנות עניים.

דרכי החסידות / התקשרות

שליח רצה פעם להכין פעילות גדולה כדי לקרב יהודים ולעשות קדוש ה' לאנשים רבים במקום מגוריו. הוא החליט לערוך הופעה ביום ראשון אחד, באולם ענק שיכול להכיל מאות רבות של אנשים. ביום שישי לפני הקונצרט, רק 87 אנשים רכשו כרטיסים להגיע. בשבת, השליח בכה, ובראשו, בקש מהרבי לעזור לו.

ביום ראשון, למעלה מ-1000 אנשים הגיעו לתכנית שהכין.

סבתא של אותו שליח נכחה שם, והיתה כל כך גאה בנכדה.

היא נכנסה ליחידות יום למחרת, והרבי שאל אותה על ההופעה.

היא אמרה לרבי כמה נפלא זה היה, ושכל כך הרבה אנשים נכחו שם.

הרבי אמר "ואתמול, הנכד שלך (השליח) היה כל כך מטרד".

הרבי שומע כל דבר שאנו מבקשים, אפילו אם איננו יכולים לראות זאת.

הרבי עונה לנו, עוזר לנו לקיים את השליחות שלנו ולקרב את ביאת המשיח.

גאולה ומשיח / אחדות החסידים

מקדש לע"נ סבתנו האהובה מרים צימל בת הרב יוסף ברוך ע"ה פרידמן

הרבי ספר את הספור הבא:

הצמח צדק היה צריך פעם לנסע לפטרבורג, עיר הבירה של המדינה, לצורך פגישות רבות. הממשלה רצתה לחוקק חקים חדשים על החנוך היהודי.

הצמח צדק לא הסכים אף פעם ליצירת שנויים בחנוך היהודי הטהור והם מאד כעסו על כך. זה היה מאד מסכן לצמח צדק להתנהג כך. אחד הרבנים שהיה שם, שאל את הצמח צדק כיצד יכל לעשות זאת. ישנם יהודים רבים שזקוקים לצמח צדק, איך הוא יכול לסכן את עצמו? בלעדיו יהודים רבים לא ידעו כיצד לחיות כפי שיהודי צריך לחיות.

הצמח צדק אמר שהוא צריך לעשות את מה שעושה, ואם חס ושלום יקרה לו משהו רע, ישנם עוד שתי דרכים איך לעזור ליהודים לדעת איך להתנהג:

1. הילדים של הצמח צדק יכולים למלא את מקומו ולהדריך וללמד את החסידים.

2. האחדות של החסידים תנהיג אותם עד ביאת המשיח.

הרבי ספר את הספור הזה, מאה שנים אחרי הסתלקות הצמח צדק ואמר "עכשו התשובה הראשונה איננה קימת עוד, רק התשובה השנייה. עלינו לדעת שבאשר חסידים נמצאים יחד יש להם את הכח להביא משיח.